

384.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 kwietnia 1924 r.

o karach za przekroczenie przepisów o relacji marki polskiej do złotego.

Na podstawie art. 1 p. 13 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 roku o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Kto w czasie, w którym marka polska jest obok złotego prawnym środkiem płatniczym bezprawnie:

- a) żąda zapłaty w jednym środku płatniczym z wykluczeniem drugiego, bądź odmawia jej przyjęcia w jednym z środków płatniczych;
- b) żąda zapłaty wedle relacji innej, niż ustawa, bądź odmawia przyjęcia zapłaty ofiarowanej zgodnie z relacją ustawową;
- c) w celu obejścia przepisu o ustawowej relacji środków płatniczych podwyższa cenę lub inną należność, będzie karany grzywną od 50 do 5.000 złotych, lub aresztem do czterech tygodni. Obie te kary można orzec także łącznie.

§ 2. Pod przepis § 1 nie podpada zaokrąglenie należności w górę do najbliższego grosza lub najbliższych 10.000 mk. pol.

§ 3. Przepis § 1 nie wyklucza zastosowania surowszych przepisów ustawowych.

§ 4. Do orzekania o przestępstwach przewidzianych w § 1 właściwe są sądy powiatowe (pokoju).

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

385.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 kwietnia 1924 r.

o wierzytelnościach w walutach obcych i w złotych w złocie, hipotecznie zabezpieczanych.

Na podstawie art. 1 p. 8 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4 poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Umowy zawierane z zastrzeżeniem zabezpieczenia hipotecznego mogą opiewać na waluty obce lub złote w złocie oraz mogą być zabezpieczane hipotecznie przy zachowaniu następujących postanowień.

§ 2. Wierzytelność opiewająca na walutę obcą, zabezpieczona hipotecznie, płatna jest w walucie polskiej według kursu z dnia poprzedzającego zapłatę. Można również zastrzec, aby wierzytelność ta płatną była efektywnie w walucie w jakiej została wyrażona.

§ 3. Wierzytelność, opiewająca na złote w złocie, zabezpieczona hipotecznie, płatna jest według równowartości dziewięciu trzydziestych pierwszych grama czystego złota za jednego złotego w złocie.

Równowartość ta obliczana będzie na dzień poprzedzający zapłatę według wartości złota ogłaszanej w Monitorze Polskim przez Ministra Skarbu, na podstawie cen czystego złota na giełdzie w Londynie i przeciętnego kursu funta szterlinga w postaci czeków na Londyn na giełdzie w Warszawie.

Można również zastrzec, aby wierzytelność hipoteczna, opiewająca na złote w złocie płatną była efektywnie złotem monetami polskimi.

§ 4. W razie sprzedaży z licytacji nieruchomości, obciążonej wierzytelnością hipoteczną w walucie obcej lub w złotych w złocie — opis i obwieszczenie o licytacji winny podawać te wierzytelności bez przerachowania.

§ 5. W dalszem postępowaniu licytacyjnym należy wartość wierzytelności hipotecznych w walutach obcych i w złotych w złocie obliczać według kursów z dnia poprzedzającego licytację.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

386.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

w sprawie sprostowania błędu w ustawie z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 18, poz. 178) w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 r. № 6, poz. 46) o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

W ogłoszonej w № 18 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z roku 1924 pod pozycją 178

ustawie z dnia 13 lutego 1924 r. zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924, № 6, poz. 46) o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych,

należy w punkcie 1 artykułu 1 słowa „ustępów 1 i 3 art. 19” zastąpić słowami “art. 19”.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

387.

U k ł a d

w przedmiocie przedłużenia o dalsze 9 miesięcy, t. j. do 31 marca 1924 roku, terminu końcowego, przewidzianego w polsko-niemieckim protokole z dnia 18 grudnia 1922 r., dotyczącym przystąpienia na życzenie jednej ze Stron do rokowań, celem sprostowania błędów drukarskich w urzędowym tekście polsko-niemieckiej Konwencji o Górnym Śląsku, podpisanej w Genewie dnia 15 maja 1922 roku.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

M. Y. STANISŁAW WOJCIECHOWSKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu czternastym lipca tysiąc dziewięćset dwudziestego trzeciego roku podpisany został w Berlinie pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Rzeszy Niemieckiej Układ w przedmiocie przedłużenia o dalsze 9 miesięcy, t. j. do 31 marca 1924 roku, terminu końcowego, przewidzianego w polsko-niemieckim protokole z dnia 18 grudnia 1922 r., dotyczącym przystąpienia na życzenie jednej ze Stron do rokowań, celem sprostowania błędów drukarskich w urzędowym tekście polsko-niemieckiej Konwencji o Górnym Śląsku, podpisanej w Genewie dnia 15 maja 1922 r.

Niżej podpisani Pełnomocnicy: Rzeczypospolitej Polskiej oraz Rzeszy Niemieckiej a mianowicie:

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej:

P. Kazimierz Olszowski,
Minister Pełnomocny i Poseł Nadzwyczajny Rzeczypospolitej Polskiej w Berlinie,
w imieniu Rzeszy Niemieckiej:

P. Karl von Stockhammern,
Rzeczywisty Tajny Radca Legacyjny, Dyrektor Ministerjalny w Urzędzie dla Spraw Zagranicznych w Berlinie,
zawarli układ następujący:

Stosownie do punktu XXV Protokołu końcowego do Polsko-Niemieckiej Konwencji Górnośląskiej zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922, w razie, gdyby omyłka drukarska wkradła się do urzędowego tekstu Konwencji, oba rządy na żądanie jednego z nich przystąpią natychmiast do rokowań, w celu poprawienia omyłki. Prezydent Trybunału Rozjemczego będzie mógł być zaproszony do wzięcia udziału w tych rokowaniach. Sprostowania ustalone jednoznacznie przez przedstawicieli obu rządów uważane będą jako posiadające moc prawną i ogłoszone będą w urzędowych dziennikach obu Państw a mianowicie: w „Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej” i w „Reichsgesetzblatt”. Postanowienie to obowiązuje wyłącznie do 1 stycznia 1923 r.

Na mocy układu zawartego w Dreźnie 18 grudnia 1922 termin ten do 1 lipca 1923 przedłużony został. Jednakowoż ten ostatni termin okazał się niewystarczającym dla zawarcia układu w sprawie sprostowania omyłek drukarskich, o którym mowa.

Die unterzeichneten Bevollmaechtigten: der Republik Polen und des Deutschen Reiches, naemlich:
Fuer die Republik Polen:

Herr Kazimierz Olszowski,
Bevollmaechtigter Minister und Ausserordentlicher Gesandte der Republik Polen in Berlin,
fuer das Deutsche Reich:

Herr Karl v. Stockhammern,
Wirklicher Geheimer Legationsrat und Ministerialdirektor im Auswaertigen Amte in Berlin,

sind ueber Folgendes uebereingekommen:

In Punkt XXV des Schlussprotokolls des am 15 Mai 1922 in Genf geschlossenen Deutsch-Polnischen Abkommens ueber Oberschlesien wird fuer den Fall, dass der amtliche Text dieses Abkommens einen Druckfehler aufweisen sollte, bestimmt, dass die beiden Regierungen sobald eine von ihnen es wuenscht, unverzueglich in Eroerterungen ueber die Beseitigung des Druckfehlers eintreten sollen. Der Praesident des Schiedsgerichtes kann gebeten werden, an den Eroerterungen teilzunehmen. Die von den Vertretern der beiden Regierungen festgestellten Verbesserungen sollen verbindliche Kraft haben und in den amtlichen Gesetzblaettern beider Staaten: „Diennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej” und „Reichsgesetzblatt” veroeffentlicht werden. Diese Bestimmung ist ausschliesslich bis zum 1 Januar 1923 gueltig.

Diese Frist ist durch das Abkommen von Dresden von 18 Dezember 1922 bis zum 1 Juli 1923 veraengert worden. Diese Frist hat aber zur Vorbereitung eines Abschlusses eines Berichtigzugsabkommen nicht ausgereicht. Demgemaess sind die beiden Be-